عکس: علی حسن پور/ ایران

برگزاری انتخابات شوراهای اسلامی با شیوه جدید

احزاب آماده انتخابات تناسبی هستند؟

سیاست داخلی

الهام یوسفی
گروه سیاسی

کمتر از یک سال تا فرارسیدن روز برگزاری هفتمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا، فضای سیاسی کشور با یک واژه تازه آشنا شده است: «انتخابات تناسبی.» بنا به اعلام ستاد انتخابات وزارت کشور، انتخابات سال آینده شوراهای شهر و روستا به صورت «تناسبی» برگزار می‌شود. تناسبی بودن انتخابات به معنای تغییر کردن سازوکارهای انتخابات است، سازوکاری که تحول تازه‌ای در خود نهاد انتخابات یعنی شکل برگزاری آن، در نتایج انتخابات و دست آخر تحول تازه‌ای در ترکیب نهایی مجامع یا نهادهای برخاسته از انتخابات ایجاد می‌کند. اما مسأله قابل تأمل این است که بخش قابل توجهی از فعالان حزبی هنوز تصویر روشن و شفافی از انتخابات تناسبی ندارند. فقدان این تصویر از انتخابات تناسبی در احزاب، درحالی است که با تناسبی شدن انتخابات، سهم و نقش احزاب در انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا تغییر کرده و ارتقا می‌یابد. اما درست در زمانی که قرار است نقش احزاب در نظام‌های تصمیم‌گیری و انتخابات تغییر کند، بسیاری از فعالان حزبی هنوز برای این تغییر آماده نیستند. نبود آمادگی در احزاب، به این معنی است که به صورت شفاف نمی‌دانند در انتخابات تناسبی قرار است چه اتفاقی بیفتد و آمادگی لازم برای شرکت در یک انتخابات تناسبی را هم ندارند. یعنی دقیقاً نمی‌دانند برای رقابت یا فعالیت منجر به پیروزی اصلاً چه کار باید بکنند. این درحالی است که چند روز پیش در سفر معاون سیاسی وزیر کشور به مشهد اولین اطلاعیه برگزاری این انتخابات صادر شد. بنابراین فرآیند قانونی برگزاری انتخابات آغاز شده و احزاب حدود یک ماه فرصت دارند خود را برای شرکت در این رقابت که به صورتی جدید برگزار می‌شود، آماده کنند.

تناسبی یا اکثریتی؛ دو نظام انتخاباتی متفاوت

در یک سال گذشته وزارت کشور به ویژه ستاد انتخابات و معاون سیاسی وزیر کشور در نشست‌های مختلف با استانداران و مجریان انتخابات، بارها تأکید کرده‌اند هفتمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا در سال آینده، براساس قانون به صورت تناسبی برگزار خواهد شد. مدیران وزارت کشور برگزاری انتخابات تناسبی را نقطه آغاز تحول یا تجربه‌ای مؤثر برای تغییر شکل و ماهیت انتخابات در عرصه‌های دیگر، مثلاً در انتخابات مجلس شورای اسلامی هم عنوان کردند. اما انتخابات تناسبی چیست و چه تفاوتی با شیوه گذشته دارد؟ برای برای درک اهمیت تحول جدید باید آن را با «انتخابات اکثریتی» مقایسه کرد. تا امروز چه در انتخابات مجلس و چه شوراها، انتخابات بر اساس نظام اکثریتی برگزار می‌شد؛ یعنی هم شمارش آرای مردم و هم اعلام نتایج براساس نظام اکثریتی بود. در انتخابات اکثریتی، هر رأی‌دهنده به هر تعداد نامزد که در برگه‌ها مشخص شده رأی می‌دهد و در نهایت نامزدهایی که بیشترین رأی را کسب کنند پیروز می‌شوند. مثلاً در حوزه انتخابیه تهران که جریان‌های سیاسی (و نه احزاب) فهرست ارائه می‌دهند، هر جریانی که تعداد بیشتری از نامزدهایش بیشترین آرا را کسب کند، پیروز انتخابات می‌شود. به این ترتیب انتخابات، مثل انتخابات ۱۴۰۲ مجلس در تهران، عملاً به بازی برد و باخت تبدیل شد؛ همه ۳۰ نماینده تهران از یک فهرست انتخاب شدند و فهرست رقیب نتوانست حتی یک صندلی در مجلس کسب کند. در انتخابات گذشته این رویه برعکس بود. به این ترتیب برگزاری انتخابات اکثریتی ساده، قابل فهم و شمارش آرا و اعلام نتایج سریع است؛ اما با یک نقص بزرگ مواجه است: نادیده گرفتن آرای بخش بزرگی از مردم که به دیگر جریان‌ها رأی داده‌اند. تصور کنید در یک انتخابات، فهرست جریان «الف» ۵۸ درصد آرا را کسب کند و فهرست جریان «ب» ۳۶ درصد. در نظام انتخاباتی اکثریتی، همه کرسی‌ها به جریان «الف» می‌رسد و آرای میلیون‌ها نفر که به جریان «ب» رأی داده‌اند، عملاً هیچ نقشی در تعیین ترکیب نهاد منتخب نخواهد داشت. این همان جایی است که احساس «صدای شنیده نشده» در جامعه تقویت شده و به‌تدریج انگیزه مشارکت انتخاباتی را کاهش می‌دهد. فضای سیاسی یا نهادهای منتخب را هم قطبی کرده و انتخابات را به بازی «همه یا هیچ» تبدیل می‌کند؛ یعنی یک طرف همه پیروزی را از آن خود می‌کند و طرف مقابل هیچ چیزی عایدش نمی‌شود. در نظام انتخاباتی تناسبی ماجرا متفاوت است. در همان مثال، فرض کنید فهرست «الف» ۵۸ درصد آرا را به خود اختصاص داده و فهرست «ب» ۳۶ درصد آرای مردم. در یک انتخابات تناسبی، هر حزب یا هر فهرست «به تناسب سبد رأی خود یا به تناسب سهم خود از آرای مردم» صاحب کرسی خواهد شد. بنابراین در این مدل، حتی جریان‌ها و احزاب کوچک‌تر هم می‌توانند در اداره نهادهای انتخابی سهمی متناسب با پایگاه اجتماعی‌شان داشته باشند. به زبان ساده، در یک انتخابات تناسبی، هیچ رأیی بی‌اثر نمی‌ماند.

سردرگمی در اردوگاه احزاب

با وجود این، نگاهی عمیق‌تر نشان می‌دهد که بسیاری از احزاب هنوز در شوک هستند. برخی از تشکل‌های سیاسی حتی از اصل تناسبی شدن انتخابات خبر چندانی نداشتند، چه برسد به طراحی فهرست‌ها یا تدوین استراتژی انتخاباتی برای انتخاباتی که قرار است به شیوه کاملاً متفاوتی برگزار شود. به بیان دیگر، قانون تازه فرصت کم‌نظیری برای حضور جریان‌های کوچک‌تر فراهم کرده و سهم رأی هر شهروند را در نتایج نهایی افزایش داده، اما خود احزاب هنوز ابزار و آمادگی لازم برای بهره‌برداری از آن را ندارند. ازهمین‌رو کارشناسان هشدار می‌دهند اگر این روند به همین صورت ادامه یابد، ممکن است در عمل همان بازیگران سنتی میدان‌دار اصلی باقی بمانند و احزاب تازه‌نفس سهمی از این تغییر نبرند، یا اینکه باز هم نتواند نتایج متفاوتی را نسبت به انتخابات اکثریتی رقم بزنند. بنابراین لازم است احزاب خود را برای یک رقابت سیاسی تازه که نقش احزاب و فهرست‌های حزبی درآن افزایش یافته و اساساً این نقش به لحاظ معنایی تغییر کرده است، آماده شوند.

صدای موافقان؛ گامی به سوی تحزب

نخستین پرسش پس از تصویب این قانون آن است که احزاب چه واکنشی نشان دادند؟ آیا با گذشت حدود ۷ ماه از تصویب قانون برگزاری انتخابات شوراها به صورت تناسبی، خود را برای این وضعیت جدید آماده کرده‌اند؟ دیدگاه‌های احزاب درباره این قانون و انتخابات سال آینده متفاوت است.

حسین کنعانی‌مقدم دبیرکل حزب سبز ایرانیان، رویکرد تناسبی را مثبت می‌داند، اما همزمان به ایرادهای آیین‌نامه اشاره می‌کند. او می‌گوید: «این آیین‌نامه هم شهرها را در بر می‌گیرد و هم روستاها را، در حالی که کشور حدود ۴۳ هزار روستا و ۱۴۰۰ شهر دارد. شرایط این دو کاملاً متفاوت است و باید مقررات مجزایی برایشان تدوین شود. از سوی دیگر، باید مرز میان نامزد مستقل، حزبی یا جبهه‌ای شفاف باشد تا افراد احساس نکنند اگر مستقل بیایند شانسی ندارند و ناچار باشند به یک حزب یا جبهه بپیوندند. این خوب است که احزاب پاسخگو باشند، اما نباید به رانت حزبی منجر شود.»

علیرضا خجسته‌پور، قائم‌مقام جامعه اسلامی مهندسین، تناسبی شدن انتخابات را «تحولی مهم» می‌خواند و می‌گوید: «یکی از کسانی که در مجلس برای تحقق این موضوع بسیار فعال بود، دکتر قادری از اعضای شورای مرکزی جامعه اسلامی مهندسین بود. ما معتقدیم لازمه تناسبی شدن، وجود احزاب قدرتمند است. اگر می‌خواهیم احزابی داشته باشیم که واقعاً نماینده ملت باشند، باید به آنها فرصت مشارکت بدهیم. این شیوه به تنوع سلایق احترام می‌گذارد و مشارکت عمومی را افزایش می‌دهد.» او البته اذعان دارد که «احزاب هنوز باید بیشتر با قواعد انتخابات تناسبی آشنا شوند»، هرچند اضافه می‌کند که در جلسات داخلی حزب جامعه اسلامی مهندسین بحث‌های ویژه‌ای در این‌باره صورت گرفته است.

از سوی دیگر، سعید شریعتی عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت، انتخابات تناسبی را فرصتی تازه برای پاسخگو کردن نمایندگان به احزاب می‌داند و بیان می‌کند: «این مدل انتخابات باعث می‌شود نمایندگان برآمده از فهرست‌ها خود را در برابر تشکیلات پاسخگو بدانند. چنین چیزی به تقویت تحزب و اداره حزبی نهادهای انتخابی کمک می‌کند. باید این تجربه را مغتنم شمرد و وزارت کشور و فرمانداری‌ها را در اجرای صحیح آن یاری داد. در بسیاری از کشورهای اروپایی و حتی ترکیه، چنین تجربه‌ای وجود دارد؛ حالا نوبت ماست که برای اولین بار آن را بیازماییم.»

حنیف غفاری، معاون سیاسی حزب مؤتلفه اسلامی معتقد است برگزاری انتخابات تناسبی در شوراها می‌تواند آسیب‌هایی به همراه داشته باشد و در نهایت شوراها را به «شرکت سهامی» تبدیل کند. او می‌گوید: «در انتخابات تناسبی شوراهای شهر و روستا شاهد شکل‌گیری ساختاری جدید هستیم که دو نکته اساسی در آن وجود دارد: اول آنکه اصالت‌بخشی به احزاب و گروه‌ها فی‌نفسه امر مثبتی است؛ زیرا هرچه جایگاه احزاب در معادلات سیاسی و اجتماعی کشور تقویت شود، مسئولیت‌پذیری، پاسخگویی و واگذاری مسئولیت‌ها به‌جای افراد پررنگ‌تر خواهد شد و این امر به پویایی جامعه و ساختار سیاسی منجر می‌شود. با وجود این، مسأله اصلی به خروجی انتخابات تناسبی بازمی‌گردد. اگر نتیجه انتخابات به‌گونه‌ای باشد که شورای ۲۱ نفره یک شهر به یک «شرکت سهامی» تبدیل شود و هر حزب تنها دو یا سه نماینده در شورا داشته باشد، در حوزه اجرا با آسیب‌های جدی روبه‌رو خواهیم شد.»

غفاری تصریح می‌کند: «در چنین شرایطی تکثر موجود مانع از آن می‌شود که یک حزب قدرت مانور کافی داشته باشد و مسئولیت کامل تصمیمات خود را بپذیرد. این وضعیت همچنین می‌تواند فضای «مقصرسازی» در شورا ایجاد کند؛ به‌گونه‌ای که هر حزب یا نماینده‌ای از پذیرش مسئولیت شانه خالی کند. بنابراین ابتدا باید ابهامات انتخابات تناسبی به‌درستی تشریح و سپس برطرف شود تا این تغییر قانون به معضلی برای اداره شهرها تبدیل نشود و برعکس به عاملی برای تسریع و بهبود مدیریت شهری بدل گردد.»

محمد عطریانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی نیز مانند دیگر فعالان حزبی از برگزاری انتخابات تناسبی استقبال کرد. او می‌گوید: «اگر نهادهای حاکمیتی در تقسیم قدرت سیاسی و اجرایی قائل به مشارکت همه اقشار فکری و گروه‌های اجتماعی باشند، این رویکرد شایسته قدردانی است. باوجود این، سازوکارهای عملیاتی و اجرایی آن نیازمند مطالعه دقیق است و دولت باید با مشارکت احزاب سیاسی آیین‌نامه‌ها و مقررات مربوط را تدوین کرده و به عرصه عمل اجتماعی بگذارد. در گام اول، شناخت گروه‌های سیاسی و طبقاتی و تعیین ظرفیت و میزان رأی آنها اهمیت دارد، تا روشن شود هر گروه چه سهمی در انتخابات می‌تواند داشته باشد.»

> درست در زمانی که قرار است نقش احزاب در نظام‌های تصمیم‌گیری و انتخابات تغییر کند، بسیاری از فعالان حزبی هنوز برای این تغییر آماده نیستند. نبود آمادگی در احزاب، به این معنی است که به صورت شفاف نمی‌دانند در انتخابات تناسبی قرار است چه اتفاقی بیفتد و آمادگی لازم برای شرکت در یک انتخابات تناسبی را هم ندارند

عطریانفر با بیان اینکه تاکنون در حزب کارگزاران جلسه‌ای درباره این موضوع برگزار نشده است، تصریح می‌کند: «تا زمانی که از سوی دولت اراده‌ای جدی وجود نداشته باشد، دلیلی برای مطالعه بیشتر از سوی احزاب دیده نمی‌شود.» به گفته او، «هیچ حزبی تاکنون بررسی دقیق و کاربردی در این زمینه انجام نداده و مباحث تنها در سطح کلی مطرح بوده است.» عضو ارشد حزب کارگزاران سازندگی می‌گوید: «وزارت کشور باید به صورت رسمی و مکتوب، بخشنامه‌ای به احزاب ابلاغ کند و مهلتی تعیین شود تا هر حزب مطالعات، پیشنهادها و مدل‌های خود را تدوین و به وزارت کشور ارائه کند.»

آینده‌ای که در انتظار است

برای اولین بار است که در ایران چنین انتخاباتی تجربه می‌شود، آن هم تجربه‌ای در انتخابات شوراهای شهر و روستا که قرار است اولین گام برای افزایش سهم و وزن احزاب در ساختارهای انتخاباتی برداشته شود. بسیاری معتقدند کلانشهرها بهترین محل برای اجرای این طرح هستند. زیرا تعداد منتخبان در این حوزه‌ها بالاست و رأی‌دهندگان معمولاً به فهرست‌ها توجه بیشتری می‌کنند. بنابراین انتخابات شوراهای پیش‌رو نه فقط آزمونی برای وزارت کشور و نهادهای اجرایی، بلکه آزمونی برای احزاب خواهد بود. آیا احزاب می‌توانند خود را با زمین تازه رقابت تطبیق دهند؟ آیا قادر خواهند بود فهرست‌هایی شفاف و پاسخگو ارائه کنند؟ یا همچنان سیاست ایران اسیر شخصیت‌ها و گروه‌های فردمحور باقی خواهد ماند؟ یک نکته مسلم است و آن اینکه فرصت چندانی باقی نمانده است.

احزاب اگر می‌خواهند نقشی جدی در این تحول ایفا کنند، باید هرچه سریع‌تر وارد میدان شوند. تناسبی شدن انتخابات، بی‌شک هوای تازه‌ای به سیاست ایران می‌بخشد، اما اینکه این هوا چگونه تنفس یا این صدا چگونه شنیده شود، بستگی به آمادگی و بلوغ احزاب دارد. به دیگر سخن، انتخابات شوراهای سال آینده بیش از آن‌که رقابتی برای تصاحب کرسی‌های مدیریت شهری باشد، زمینه‌ای برای مواجهه احزاب ایران با یک آزمون تاریخی است؛ آزمونی که می‌تواند آغازگر دوره‌ای تازه از سیاست‌ورزی حزبی و فعالیت احزاب در ایران باشد.

> احزاب اگر می‌خواهند نقشی جدی در این تحول ایفا کنند، باید هرچه سریع‌تر وارد میدان شوند. تناسبی شدن انتخابات، بی‌شک هوای تازه‌ای به سیاست ایران می‌بخشد، اما اینکه این هوا چگونه تنفس یا این صدا چگونه شنیده شود، بستگی به آمادگی و بلوغ احزاب دارد

از ایده تا تصویب؛ راه پرپیچ‌وخم تناسبی شدن

برش

تناسبی شدن انتخابات در ایران، موضوع تازه‌ای نیست. در مجالس دهم، یازدهم و دوازدهم بارها طرح‌هایی برای اصلاح قانون انتخابات مطرح شد که محور اصلی آن حرکت به سمت یک نظام تناسبی در انتخابات بود. سرانجام اسفند ۱۴۰۳ نمایندگان مجلس شورای اسلامی ایرادهای شورای نگهبان در «طرح اصلاح موادی از قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور» را بررسی و این طرح را تصویب کردند. به این ترتیب انتخابات شوراهای شهر و روستا در سال ۱۴۰۵ اولین تجربه از برگزاری انتخابات تناسبی خواهد بود. این قانون جدید با اهدافی چون افزایش شفافیت، عدالت انتخاباتی و مشارکت عمومی به‌عنوان گامی بلند در مسیر تقویت دموکراسی در کشور معرفی شده است. طبق قانون تازه، «هر نامزد پس از تأیید صلاحیت می‌تواند به صورت مستقل یا در قالب یک فهرست انتخاباتی وارد رقابت شود، فهرست‌ها باید رسماً ثبت شوند و هر نامزد تنها اجازه دارد در یک فهرست حضور داشته باشد.» همچنین در این قانون آمده است: «فهرست‌های انتخاباتی با اعلام کتبی یا ثبت در سامانه انتخابات توسط دبیر کل یا بالاترین مقام مسئول احزاب و جبهه‌های سیاسی به هیأت اجرایی شهرستان و اعلام پذیرش توسط همه اعضای فهرست در سامانه یا در صورت ضرورت با مراجعه حضوری به هیأت اجرایی شهرستان تا ۸ روز قبل از زمان شروع تبلیغات انتخابات شکل می‌گیرد. تأیید فهرست توسط هر عضو به منزله تأیید حضور خود و سایر اعضای فهرست است.» در بند ۳ ماده ۱۳ این قانون آمده است: «در محاسبه تعداد کرسی‌های هر فهرست از کل کرسی‌های آن حوزه، تعداد کرسی‌ها بر اساس عدد صحیح سهم آنان منظور می‌شود. سپس با رعایت سقف تعداد کرسی‌های اعضای اصلی شورا، کرسی‌های باقی‌مانده به نامزدهای منفرد یا سایر فهرست‌ها که به ترتیب بیشترین رأی را کسب کرده باشند اختصاص می‌یابد.» در بند ۶ ماده ۱۳ هم آمده است: «در هر مرحله، در صورت تساوی آرا، قرعه کشی انجام می‌شود و تبصره ذیل ماده (۲۰) این قانون لحاظ نخواهد شد.» یک مرور کوتاه بر جزئیات و مواد این قانون نشان می‌دهد که احزاب برای مشارکت در انتخابات تناسبی شوراهای اسلامی شهر و روستا در سال ۱۴۰۵ باید رویه خود را تغییر دهند و دیگر نمی‌توانند مانند گذشته فعالیت انتخاباتی داشته باشند.

جامعه اطلاعاتی ایران چگونه یک طرح ضدایرانی در جنگ ۱۲ روزه را خنثی کرد؟

نبرد خاموش با پروژه تجزیه ایران

دفاعی-امنیتی

اطلاعاتی که «ایران» به تازگی به آنها دست یافته است، نشان می‌دهد دشمن اسرائیلی در طول جنگ تحمیلی اخیر به طور قطع به دنبال تجزیه ایران بوده است. حالا براساس این اطلاعات، می‌توان فهمید چرا این رژیم از روزهای سوم به بعد، به طور مدام پاسگاه‌های مرزی در نوار غربی کشور را بمباران می‌کرد. هدف روشن بود: خنثی‌سازی یگان‌های نظامی ایران مستقر در نوار مرزی و بازکردن راه ورود گروهک‌های مسلح و تجزیه‌طلب به کشور. مسأله اینجا است که این برنامه فقط برای نوار غربی کشور مهیا نشده بود، نوار شرقی هم از برنامه‌های صهیونیست‌ها بیرون نماند. براساس شواهد، در هر دو سو گروهک‌های مسلح آماده بودند تا پس از هموارکردن مسیر ورود پس از بمباران هواپیماهای اسرائیلی، وارد شوند و به زعم خود شهر به شهر را تسخیر کرده تا پس از آن منطقه به اصطلاح آزادشده اعلام و به این ترتیب ایران را تجزیه کنند؛ هر تکه‌ای از این خاک برای یک گروهک. تنها این مسأله می‌ماند که معلوم نیست رژیم اسرائیل اول درپی سقوط نظام بود و بعد تجزیه کشور، یا اول شروع به تجزیه و بعد سقوط نظام. فارغ از اول و دوم این طرح، یک چیز روشن بود؛ وقتی «ساعت صفر» فرا می‌رسید، یعنی ساعتی که صهیونیست‌ها از قبل با گروهک‌ها تعیین کرده بودند، دیگر قرار نبود ایران در حدود همین نقشه فعلی باقی بماند. غافل از اینکه پیش از فرارسیدن ساعت صفر، محل تجمع گروهک‌های مسلح مورد ضربه قرار گرفت، چنان ضربه‌ای که نتوانستند از آن قد علم کنند.

جنگی با همه نوع ابعاد

حدود سه ماه از پایان جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی علیه ایران می‌گذرد؛ جنگی که با هدف براندازی نظام جمهوری اسلامی و در مرحله بعدی، تجزیه ایران طراحی شده بود. این جنگ در قالب حملات نظامی، ترورهای هدفمند، و عملیات روانی-اطلاعاتی اجرا شد و تلاشی هماهنگ برای تضعیف بنیان‌های سیاسی، نظامی و اجتماعی ایران بود. رژیم صهیونیستی با بهره‌گیری از ظرفیت‌های اطلاعاتی، نظامی و شبکه‌های اپوزیسیون خارج‌نشین، بویژه گروهک‌های تروریستی و تجزیه‌طلب، برنامه‌ای چندلایه برای بی‌ثبات‌سازی ایران طراحی کرده بود. برنامه چندلایه بی‌ثبات سازی، اینطوری دنبال می‌شد: این رژیم با هدف قرار دادن مراکز حساس نظامی و هسته‌ای ایران و ترور فرماندهان ارشد نیروهای مسلح در موج اول حملات، قصد داشت ساختار تصمیم‌گیری و فرماندهی ایران را فلج کند. ترورهای هدفمند، به‌عنوان بخشی از استراتژی اسرائیل برای تضعیف اتاق جنگ ایران و ایجاد خلأ در زنجیره فرماندهی طراحی شده بود.

در کنار این، رژیم صهیونیستی با تکیه بر گروهک‌های تروریستی و تجزیه‌طلب در مرزهای غربی و جنوب شرقی ایران، به دنبال ایجاد آشوب و ناامنی داخلی بود تا با تصرف شهر به شهر مناطق مرزی، پروژه تجزیه ایران را پیش ببرد.

کپی‌برداری صهیونیست‌ها از روی دست منافقین

بررسی رفتار گروهک‌های تروریستی در طول جنگ اخیر نشان می‌دهد استراتژی رژیم صهیونیستی شباهت زیادی به عملیات «فروغ جاویدان» داشت که گروهک منافقین در سال ۱۳۶۷ اجرا کرد. در آن عملیات، منافقین با هدف فتح سنگر به سنگر شهرها و ایجاد جنگ داخلی به دنبال ساقط کردن نظام بودند. در جنگ اخیر نیز رژیم صهیونیستی با هدف ایجاد پایگاه‌های نظامی گروهک‌های تروریستی در مناطق داخلی کشور نزدیک به نوار مرزی شمال غرب و جنوب شرق، به دنبال تکرار این الگو بود. این استراتژی ابتدا با حمله به مراکز حساس در این مناطق آغاز می‌شد، مرحله بعد ایجاد آشوب داخلی و سپس استفاده از رسانه‌های اپوزیسیون و شبکه‌های اجتماعی برای تضعیف روحیه مردم و مشروعیت‌زدایی از نظام بود.

چه چیز برنامه اسرائیل را خنثی کرد؟

با وجود این تفاوت اصلی این جنگ با عملیات «فروغ جاویدان»، در سطح بالای آمادگی و اشراف اطلاعاتی ایران بود. در حالی که در دهه ۱۳۶۰، ایران به دلیل درگیری در جنگ تحمیلی هشت ساله با عراق از نظر اطلاعاتی و نظامی در موقعیت شکننده‌تری قرار داشت، در جنگ اخیر هماهنگی بین دستگاه‌های اطلاعاتی، نظامی و سیاسی ایران، امکان واکنش سریع و قاطع به تهدیدات را فراهم کرد. و بالاتر از همه این‌ها، مردم ایران بودند که در مواجهه با دشمن خارجی، ترجیح دادند پشت کشور خود بایستند.

تصویری از حمله رژیم صهیونیستی به استان مرزی کرمانشاه، در اولین روز جنگ

ظرفیت‌های اسرائیل چه بود؟

رژیم صهیونیستی برای پیشبرد این پروژه به ظرفیت گروه‌های اپوزیسیون خارج‌نشین، بویژه گروهک‌های تروریستی-تکفیری و تجزیه‌طلب مستقر در کشورهای همسایه ایران تکیه کرده بود. این گروه‌ها با حمایت مالی و تسلیحاتی رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای غربی آماده ورود به خاک ایران در «ساعت صفر» بودند تا با ایجاد ناامنی و درگیری مسلحانه، پروژه جنگ داخلی را کلید بزنند. بر اساس اطلاعات موجود گروه‌های تجزیه‌طلب در شمال غرب و گروه‌های تروریستی-تکفیری در جنوب شرق، مانند شاخه‌های وابسته به داعش یا «جیش‌الظلم» برای این عملیات آماده شده بودند. این گروه‌ها با انباشت تسلیحات خود در نزدیکی مرزهای ایران، قصد داشتند با بهره‌گیری از هرج‌ومرج ناشی از حملات نظامی اسرائیل به شهرهای مرزی نفوذ کرده و به اصطلاح مناطق تحت کنترل خود را گسترش دهند. بیانیه تبیینی وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی ایران، منتشر شده در ششم مرداد ۱۴۰۴، ابعاد گسترده‌ای از این توطئه را روشن کرده بود. این بیانیه از «نبرد خاموش» دستگاه‌های اطلاعاتی ایران با «ناتوی اطلاعاتی»، ائتلافی از سرویس‌های جاسوسی رژیم صهیونیستی، ایالات متحده و برخی کشورهای غربی پرده برداشت که با هدف هماهنگی حملات نظامی، عملیات روانی و حمایت از گروه‌های تروریستی، پروژه براندازی و تجزیه ایران را هدایت می‌کرد.

ضربه به تروریست‌ها قبل از ساعت صفر

با وجود این، وزارت اطلاعات با رصد دقیق فعالیت گروه‌های تروریستی و تجزیه‌طلب، موفق شد مراکز نگهداری انبوه سلاح در نزدیکی مرزهای کشور را شناسایی کند. همچنین با انجام عملیات‌های اطلاعاتی پیچیده، ضربات پیشدستانه‌ای به گروه‌های تروریستی و تجزیه‌طلب وارد شد که مانع از اجرای برنامه‌های آنها شد. این عملیات‌ها شامل خنثی‌سازی شبکه‌های نفوذی، بازداشت عوامل داخلی و انهدام پایگاه‌های گروهک‌ها بود.

> در جنگ اخیر هماهنگی بین دستگاه‌های اطلاعاتی، نظامی و سیاسی ایران، امکان واکنش سریع و قاطع به تهدیدات را فراهم کرد

> موضوعی که حالا بیش از هر زمان دیگری مشهود و ملموس است، دشمنی اسرائیل نه با جمهوری اسلامی که با تمامیت ارضی ایران است

آگهی مزایده عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه)
شماره ۸۴-۱۴۰۴/۶ ت نوبت اول

شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران به نمایندگی از سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران در نظردارد مزایده عمومی با موضوع «**انجام عملیات اکتشاف تکمیلی، طراحی، تجهیز و آماده سازی معدن و استخراج و فروش ماده معدنی در معدن طلای گلوجه واقع در استان زنجان**» را از طریق مزایده عمومی و با تضمین شرکت در مزایده به مبلغ ۱،۳۱۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (یک هزار و سیصد و ده میلیارد ریال)(واریز نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی) را اجرا نماید؛ لذا بدینوسیله از علاقمندان دعوت بعمل می‌آید جهت کسب اطلاعات بیشتر و تهیه اسناد مزایده از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶ و حداکثر تا ساعت ۱۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ با در دست داشتن معرفی‌نامه و اصل فیش واریزی به مبلغ چهار میلیون ریال بحساب ۴۰۰۱-۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷ با عنوان تمرکز وجوه شرکت‌های دولتی-شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران به شماره شبا IR۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷ و شناسه واریز ۳۰ رقمی به شماره ۳۸۸۰۵۳۴۸۲۲۳۰۱۷۰۷۱۱۰۲۷۶۲۴۷۱۹۸ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، به آدرس: تهران، بالاتر از میدان ولیعصر- روبروی سینما استقلال - شماره ۱۷۱۳ برج جنوبی - طبقه نهم مدیریت امور حقوقی و قراردادها - دفتر امور اسناد مناقصه و مزایده مراجعه نمایند.

ضمنا مهلت ارائه پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۶ می‌باشد و جلسه بازگشایی پاکات صبح روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۷ برگزار می‌گردد.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای خرید جرثقیل

شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران در نظر دارد، جهت تکمیل ناوگان تجهیزات شرکت‌ها و شعب تابعه خود نسبت به خریداری تعدادی جرثقیل ۱۵، ۲۵ و ۳۵ تنی ماشینی و کارگاهی نو از میان تولیدکنندگان معتبر داخلی یا شرکت‌های دارای نمایندگی فعال از برندهای معتبر که دارای شبکه خدمات پس از فروش گسترده باشند از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای اقدام نماید. لذا از متقاضیان دعوت می گردد از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶ لغایت ۱۴۰۴/۰۷/۰۲ به آدرس ذیل مراجعه و با ارائه معرفی نامه کتبی اسناد مناقصه دریافت نمایند.
• تضمین شرکت در مناقصه: ۱۵۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (پانزده میلیارد تومان) ضمانت‌نامه معتبر بانکی در وجه شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران به شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۵۱۰۷۰ با مدت اعتبار ۳ ماهه
• زمان ارائه پاکات پیشنهاد به مناقصه‌گزار: پایان وقت اداری ۱۴۰۴/۰۷/۱۶
• آدرس: تهران - میدان شیخ بهائی - ابتدای سئول - خیابان ماهتاب - پلاک ۲۵ شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران - طبقه چهارم واحد حقوقی. شماره تماس: ۸۸۰۶۰۳۲۳ داخلی ۴۲۰